

I

*Dámy Tiovy se zúčastní slavnosti květin;
jednu z květin sežere drak.*

Už téměř před dvěma lety byl Ti přidělen do dobrého města Lan-fangu, sice dost vzdáleného od metropole, ba i trochu odlehlého, ale zase ne tak nepříjemného, obzvláště od té doby, co mu rozumné vedení moudrého a prozíravého soudce umožňovalo se rozvíjet v souladu s Nebesy. Jedním slovem: zdejší lidé měli štěstí, že tu Ti Žen-ci byl, aby jim proháněl faldy, i když sem přibyl proti své vůli.

A ještě víc proti vůli svých manželek, které si jen stěžily zakládaly hnízdo v téhle provincii, kde vychovaní a vzdělání Číňané vypadali skoro jako cizinci, každopádně jako exotické kuriozity. Nakonec, jak praví přísloví, „mravenec si snadněji vybuduje království mezi blechami než mezi slony“. Dámy Tiovy nicméně ty slony litovaly.

Město samo poskytovalo veškeré pohodlí, které jste mohli očekávat od čínského města, nebo takového, které se za ně považuje. Na to předchůdci místních dbali: vysoké hliněné hradby, za nimiž jste mohli klidně spát, veřejná promenáda podél řeky, která protékala městečkem od západu k východu, což byl jediný směr, který připouštěla tradice, neboť opačný přinášel smůlu, trh, kde se vršily pytle zrní a řemeslné výrobky z pohraničních krajů, i pagody z malovaného dřeva s ladně vzhůru zahnutými střechami.

Byl den slavnosti květin, oslava prvních jarních rozkvětů, a to byla příležitost k všeobecné veselici, jarmarečným představením, tradičním nebo krajovým ochutnávkám a k povinné návštěvě hlavní taoistické svatyně, kde se vzdával dík sezónnímu božstvu, které jim brzy poskytne všemožné ovoce.

V těchto krajích Dálného západu, sousedících s pouští, byly slavnosti osmého dne čtvrtého měsíce obzvláště oblíbené. Znovuzrození vegetace, zelenající se louky, plnící se studny, to vše bylo velkým zdrojem radosti, bylo třeba velebit přírodu za to, že se laskavě obrodila, ukázat, že jsou všichni šťastni, a obětovat v chrámu, tančit, zpívat a obětovat v chrámu, psát pěkně kaligraficky modlitby na dlouhé pásy papíru a obětovat v chrámu – kněžím velmi záleželo na této součásti pobožností, bohové rádi přijímali malé